

Dondolaš

Broj 2. studeni, 2010. g.

11-to leto

PRIJEVOD UGOVORA PETRA ZRINSKOG S GROBNIČANIMA OD 18.SRPNJA 1642.

Ugovor kneza Petra Zrinskog itd. S ovdašnjim grobničkim pukom o plaćanjima i podavanjima što ih treba svake godine davati gospostiji. Mi Petar, trajni knez Zrinski, posteljni presvetog carsko-kraljevskog veličanstva kao i nasljedni kapetan posade Legrada i tako dalje objavljujemo onima kojih se tiče na koji smo se način sporazumjeli s našim grobničkim podložnicima.

(...)
Četrdesetiprvo. Naši pučani odnosno podložnici trebaju nam osigurati pastire što ćemo ih izabrati za napasanje naših ovaca, **i to tako da ćemo ih mi plaćati.**

(...)
- **Grobnički urbar iz 1726. god.**
(Hrvatski državni arhiv, A. Ozalj, Vlastelinstvo Grobnik, kutija 2, fasc. II-br. 1.)

(...)
2r Kopija zneta iz urbaria Grobniškoga

(...)
Item svaki podložnik grobnički, koji ima koze ali ovce **mora dat** svako leto na sul'ju svaku **dvajsetu kozu ali ovcu** svojim mladim plodom onoga leta. Od četrdeset pako glav jednu glavu svojim plodom iz toga leta i jedno neplodeće živinče; koi pako nima dvajset glav, tako od svake glave **platit mora soldini 3 i beč jedan.**

(...)
- **Iz instrukcija Jurja Zrinskoga Ludoviku Čikulinu**
(Laszowski, Urbar..., VZA XVII, 1915, 79-83)

(...)
Za ovce, po kih dob smo informovani, da se veće troši na n'je nego im se koristi uziml'jei bili smo odlučili da se odan'l'je zamši k Ribniku dorenu i po te dobe smo razumili od Sanovića, da ne bi prez n'jih naredno, nego da će je na man'ji strošak spraviti. Neka to vidi, je li strošak veći na n'je, ili korist od n'jih i ako vidi, da prez n'jih na val'ja ondi biti, **neka se pastirom druga plaćja učini**, jer pada t putih nećemo deršati, da oni toliku plaćju uziml'ju i svoje ovce z našimi da ne hrane n'ji nigdor, nego neka se našimi ovcami **ob našem strošku** nigdor ne pajdaši, ni naši pastiri da l'jucki ovac ne pasi nego same naše

Grobničani ki su «Dondolali» prvo nas

- Pok. **MARIJAN MAVRINAC**
rođen 1904 g. Žubrovo selo
- Pok. **VAZMOSLAV VLAH - PAŠKVANIĆ**
rođen 1905 g. Zastenice
- Pok. **FRANJO MARGETIĆ - LALIĆ**
rođen 1909 g. Cernik
- Pok. **DRAGO TOMIĆ - BOCUNARO**
rođen 1912 g. Cernik
- Pok. **VAZMOSLAV FUČAK - VAZME**
rođen 1929 g. Buzdohanj
- Pok. **ANTON BROZNIĆ - GALIĆ**
rođen 1930 g. Čavja
- Pok. **DELIMIR MARGETIĆ - ZEBIĆ**
rođen 1931 g. Čavja
- Pok. **ZVONKO HARAMIJA**
rođen 1931 g. Cernik
- Pok. **IVAN RAK - DIŽA**
rođen 1934 g. Cernik
- **MIRO PERUŠIĆ**
rođen 1943 g. Zastenice
- **RANKO ČABRIJAN - PANČO**
rođen 1946 g. Cernik
- Pok. **MARINKO JOVIĆ - FRK**
rođen 1957 g. Cernik

Ako znate još za koga i ako imate stare slike dondolaških molimo da nan javite.

Iz ovih starih zapisa nedvojbeno je da su vlasnici kaštela Grada Grobnika i pripadajućih mu posjeda, kroz vjekove unajmljivali, plaćali i opremali pastire iz grobničkog puka (dondolaše) za čuvanje svojih stada od raznih grabežljivaca

Prihodi i rashodi na Grobniku 1593. god.

(Lujó Margetić, Iz vinodolske prošlosti, Rijeka 1980., 169-171, 176-179)

(...)
Još je kupleno to lito **pastirom od ovac** gdna m ča im se daju vsako lito **mira platna tanka** i debela za košule dano je za rečeno platno **L 18 s -**

(...)
Podvorcu s ženom i s jednim pastirom počelo mu se je godišće 1 dan decembra lita 1592 **gre im na godišće za košul'je i obuče L. 60** sveršilo im se je godišće zadn'ji novemb(ra) lita 1593, dano im je **L 60 s -**

Petru Vukoderu, ki stažu streže u planini **polag ovac** gdna m, počelo mu se je godišće 1. dan decembra lita 1592, **gre mu službe na godišće L. 42**, sveršilo mu se je godišće zadn'ji novemb(ra) lita 1593, dano mu je **L 72 s -**

Beseda urednika

Nikola Vrančić Kolja

Drugi čitateji nisan se pošteno ni obrnul, a već triba storit drugi broj lista "Dondolaš". Prvi broj ste jako lipo prijeli i nahvalili, i sad već iman tremu kako će zgjedat ov prvi godišnjak.

Obziron da j' va lanjskon broju bilo obrađeno naših prvih deset let djelovanja, ov će broj bit malo tanji, ma verujen da će sedno bit bogat i da ćete ga z gušton pročitat.

Ovo smo leto imeli šejst šeteman Mesopusta i veroveli ili ne Dondolaši su imeli dvajset (20) nastupih, ča doma, ča okoli. Bili smo va mestih ke tradicionalno obahajamo se ove leta, a bome i va nikih kadi smo nastupali prvi put. Tako smo ovo leto po prvi put gostovali na Kukuljanovu i Škrjevu, va Perniku (Bugarska), Novoj Gradiški i Cerniku (Slavonskon).

Sagdi su nas jako lipo prijeli, pa j' bil poseban gušt dondolat va tih mestih i upoznat judi kako to zgjeda za Mesopust pu nas na Grobniščini.

To isto samo puno jasnije videle su i atraktivne grupe ke su ovo leto prvi put gostovale na «Grobničkon maškaranon vikendu». Ovo leto ugostili smo prvi put Kukuljanski i Zametski zvončari, ko i grupe «Busojaraš» 'z Mohača va Mađarskoj i «Mamuthones e Issohadores» 'z Sardinije.

Se u semu o Grobniščini i o Dondolaših se opet lipo poveda po Evropi ča na je i bila namjera.

I va ovon broju svoje mesto našlo j' čuda slik, aš bez njih bimo van teško dočarali kako nan je bilo va ovon sad već skoro pasanon letu.

Ko i va prvon broju poštitvat ćemo kronologiju dogajanj kako bimo imeli se paričano za buduću «Monografiju Grobničkih Dondolaših».

I na samon kraju još van želin ugodno čitanji i pozdravjan vas do sledećega broja !

DONDOLAŠ, Glasilo udruge

Izdavač:
Grobnički dondolaši

Glavni urednik:
Nikola Vrančić Kolja

Suradnici: Aljoša Žeželić
Robert Žeželić
Saša Jovandić
Frenki Fućak
Danijel Fućak
Ivan Lambaša
Roman Vrančić

Grafičko oblikovanje:
Damir Linić

Tisak:
IDA knjigovežnica & tiskara

Naknada: 500 primjeraka

SADRŽAJ:

Povijest	2.
Beseda urednika	3.
Skupština i izbor Dondolaša za 2009	4.
Diganji zvonca	5.
Opiranji Mesopusta	6.
Maškarani tanci na Čavji	8.
Podiganji Pusta va Pašcu	9.
Karneval Viškovo	10.
Obahajanji Kukuljanova i Škrjeva	11.
Gostovanji Pernik – Bugarska	12.
Grobniščina zvoni	14.
Maškarani Platak	16.
Zvončarska smotra pul Matuj	18.
Riječki karneval	19.
Zapiranji Mesopusta	20.
Piknik na Ričini	21.
Gostovanji Bjelovar	22.
Popis članih	23.
Mapa putovanja	24.
Skud su nan se došli zvonit	25.
Drugi o nami	26.
Velo priznanji	27.

Ča smo delali va 2010. letu.

Dondolanja:

- 06.01. Okupjanji kraj zvona va Cerniku
- 09.01. Opiranji mesopusta općina Čavle
- 10.01. Opiranji mesopusta općina Jelenje
- 17.01. Pašac Podiganji Pusta
- 23.01. - Gostovanji Karneval Viškovo
- Mići dondolaši va Marčeljih
- 24.01. Obahajanji Kukujanova i Škrjeva
- 29.-01.02. Gostovanji - Pernik (Bugarska)
- Nova Gradiška
- Cernik (slavonski)

2. Grobnički maškarani vikend

- 06.02. - "Grobniščina zvoni 2010"
- 07.02. - Mići dondolaši na Ričkon karnevalu
- 11.02. "Maškarani Platak"
- 13.02. "Grobnička noć" va šatoru Radio Rijeke
- 14.02. Gostovanji Matulji "Smotra zvončara"
- Riječki karneval
- 16.02. Zapiranji Mesopusta 2009.g.

Aktivnosti :

- 09.01. Prezentacija – "Karnevalfest" Kostrena
- 09.01-13.02. organizacija "Maškarani tanci na Čavji"
- (6 sobot + pusni utorak)
- 01.02. Posjet "Memorijalnon centru Ovcara" (Vukovar)
- 07.03. Čišćenje korita Ričine
- 25.04. "Druženje na Ričini"
- 01.05. "Dani vina i lipote" Grad Grobnik
- 09.05. Prezentacija – Sajam "Loreko" Bjelovar
- 18.06. Ispomoć na organizaciji "MIK"-a
- 19.06. Ispomoć na organizaciji "Grobničke regate"
- 26.06. "Festival palente i sira" - Dražice
- 12.mj. - Godišnja skupština, izbor "Dondolaša godine"
- Prezentacija lista "Dondolaš" br. 2

Skupština

Krajen 2009.-oga leta, točnije 29. studenoga održali smo redovnu izvještajnu skupštinu udruge.

Va radno predsjedništvo su zibrani:
g.Aljoša Žeželić, g.Vedran Grubešić i g.Danis Čargonja

Izvješća su podnesli:
predsjednik udruge g.Nikola Vrančić,
tajnik udruge g.Davor Gržetić,
predsjednik časnoga suda g.Zlatko Viškanić.
Izvješća su prihvaćena od članih skupštine i od nadzornoga odbora na čelu z' predsjednikom g.Zoranon Manjgotičen.

Va ime gostih skupu su se obratili:
g.Ivan Kruljac ispred poglavarstva općine Čavle
gđa. Gordana Gržetić ispred tz.općine Čavle

Gosti su uz čestitke za dosadašnji rad udruge, istaknuli primjernu suradnju na zajedničkih projektih i poželeti "Grobničkin Dondolašon"
puno uspjeha va budućen radu.

Kolja

Dondolaš leta

Potli radnoga dela skupštine va revijalnon delu j' nastupila mlada grobnička pjevačica Ivona Juričić, koj se i ovin putel najlipje zahvaljujemo, a održan je i vać tradicionalni izbor za «Dondolaša leta 2010». Va jakoj konkurenciji nominirani su bili:

Branko Fućak - Josip Sudan - Vanja Perić

Komać nakon drugoga kruga Vanja Perić je dobil nadpolovičnu većinu glasih članih skupštine i tako postal **Dondolaš leta 2010**. Svojin delon i ponašanjin on je to i zaslužil, pa mu i ovin puten čestitamo i poručujemo: « samo tako naprvo».

INTERVJU

Kako j bit dondolaš leta (najboji od sto)?
Vavik je lipo kad te ziberu da si najboji va nećemu, ali kad neć voliš ko ja ovo onda je neć posebno.
Bilo j' tesno, komać va drugon krugu?
A ja, moralo je bit napeto. Dečki ki su bili nominirani su opaki, jaka konkurencija.
Kako su proglašenje prijeli tvoji doma?
Isto ko i si ki znan, znaju kuliko volin dondolaši pa njin je bilo drago.

Je ti to i «teret» - obaveza?

Ni to nikakov teret, isto ko i do sad, samo voja.

Diganji zvonca

06.01.2010.g.

Va spomen na pok. Ivana Raka – Dižu, ki j' zvonci, maškare i Mesopust volel samo malo manje leh svoju ženu Ankicu, "Dondolaši" već tradicionalno podižu zvono va njihovon privratu. Tako smo i ovo leto najjavili mesopusno ludovanje uz veli broj mještanih, članih udruge, simpatizerih i medijih. Čast da prvi pozvoni ovo leto imel je naj-Dondolaš za 2009. Vanja Perić. Skupu se j' obratil g.Anton Škrobonja Toni, Meštar Riječkoga karnevala i zaželel sin bogat i vesel Mesopust. Provali smo malo domaćih kolačih, popili žmuj vina i zakantali, a onput smo zvonac pušćali da ga bura ili jugo sako malo zadondolaju, aš duh Mesopusta još vavik biva va ton privratu.

I jedan i drugi se zovu Fran Fućak !
I jedan i drugi pol života nose zvonci !
I jedan i drugi su gledali kako ga se obiša i veže !
I jedan i drugi će morda bit "Dondolaš leta" !
Jedino ča to siguro neće bit isto leto!

Va buffetu «Pomorac», pu Mame i Rada odlučili smo otpratit blagdan sv.Tri kraja i dočekat vrime od mesopusta. Vrime va kon nas čeka puno dela, ali još više zabave i divertimenta. A kako se reče da ki čeka, ta i dočeka i mi smo dočekali feštajuć veselo i va društvu z prijatelji i simpatizeri.

Kolja

Čavja - "OPIRANJI MESOPUSTA"

09.01.2010.g.

Celo smo leto čekali tu sobotu jutro! Opiranji Mesopusta 2010.-e Razdanilo se j', a koda ni. Škuri, teški oblaki zgora nas nikako da se razbiže. Daž pada se jače. «Počekat ćemo pol ure» veli meštar.

Mičih je puno i neće ni čut da nan se kasnije prižentaju. Daju intervjui za televiziju, «nabrušeni su» i samo čekaju da meštar zafiče. Z Hrastence javjaju da obrnja na buru! I daž pomalo fermjuje. Prestalo j' padat i zgora kaštela va Gradu storil se j' «Majke božje pas». To mora bit dobar sinjal! Konačno krećemo!

Sad znamo da nas više niš ne more fermat! I ni nas fermalo, a celi božji dan je padalo i daž i grašica, pa opet daž, pa grašica.....

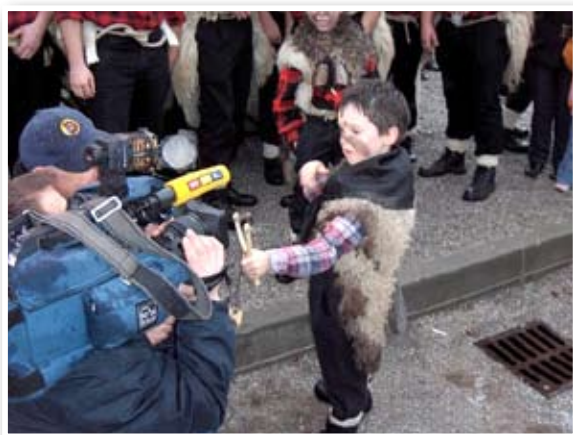
Zapolne j', mokri smo skroz, ali gremo do kraja. Još nas čekaju va Žubrovon, Lišćeveci i Podrvnju.....

Uspeli smo nikako nagovoriti mičih da se gredu «malo ošušit».

Veli gredu naprvo! Ni lahko, ali da je, saki bi bil Dondolaš.

Sad je već trdo škuro, još ćemo se samo malo fermat va Podrvnju pa na Čavju. A va Podrvnju nič čemu se nikako nismo nadali. Čekali su nas oni kih smo otpravili da se gredu «leh malo posušit».

Napol mokri, ili napol suhi, ali gredu do kraja! To j' ono nič ča sakoga od nas tira naprvo. To vello dondolaško srce va tako mičih njedrih najboji j' sinjal da će se ovuda vavik zvonit.....

MESOPUSTA"

Jelenji
10.01.2010.g.

Konačno dan dobar za pravu, lipu zvonjavu. To jutro «pu Čočaka» va Podkilavcu, razbudilo se j' četrdesetak velih i petnajstak mičih Dondolaših. Ni nevrime, ko nas je pratilo sobotu ni, treća smjena ku smo niki od nas oddelali na prvih maškaranih tancih ni pustila većega traga na nami. Tako smo veselo krenuli na obahajanji sjevernoga dela Grobnišćine. Ko i dan prvo, sagdi su nas lipo prijeli, pa se i ovin puten sin ki su nas dočekivali najlipje zahvaljujemo. Ta nan je dan nikako brzo prošal, pa smo komać kvečeru va «Lovačkon rogu», pu Mame ćutili da bi dobro bilo poč malo i počinut.

Kolja

Maškarani tanci na Čavji

Niki šegav je rekao da juden saka promjena dobro dojde, pa makar i na huje. To j' vela istina aš nan pokla nikoga vrimenta se dosadi.

Tako smo se i mi odlučili da nike stvari malo prominimo ča se tiče maškaranih tanci va Domu na Čavji. Nakon uspješne suradnje z grupun «Marinero band» ovo leto sopla nan je «Grupa Kolaž». Naši gosti su lipo pri-jeli tu promjenu, pa j' opet sala bila premičišna. Ma to ni bil nikakov problem, aš maškare vole kad jin je malo tesno.

Vrte se i stišču, ogjedaju okoli i smiju. Jako dobro razume jedni drugih, pa i ako ki komu na na nogu zamasti ni za zamirit. Tr su maškare. A onih va «civilu» j' i tako se manje pu nas na Čavji. I ovo leto se j' za ugostiteljsku ponudu pojždala «Konoba Kalesin». Novost je ovo leto bil i vanjski roštilj. Se maškare ke su se prijavile za nagradu ča j' pu nas već tradicija, dobile su primjerene nagrade. Nas ko organizatora najviše veseli da tokon osan ovoletnjih tanci ni zabilježen ni jedan ekces i to j' tradicija ku nikako nebimo oteli zgubit. Toj i garancija da će i za ov Mesopust, ki se pomalo primiče Maškarani tanci na Čavji privuč brojni ljubiteji dobre fešte z cele regije. Okruglo deset maškaranih zabav veru-jemo da će bit dosti i za onih ki celo leto čekaju Mesopust, a onda će i njin to nimilo pomalo dojadit, pa će nan sin ona promjena, pa makar i na huje, dobro doć.

Kolja

Podigani pusta PAŠAC

17.01

piše: Daniel Fućak

Na poziv «Mesopusne kumpanije Pašac, 17.02. na Antonju šli smo va Pašac. Na 5 i 30 zapolne smo se okupili va domu, popili pijaču i krenuli. Partili smo od doma, pašćanske maškare i dondolaši obać selo. Prva štacija z okrepun je bila već pokla 200m na Božjanjah. Kad smo storili kolo popili i zasopli smo šli daje prema Mošunici kadi j' bila druga štacija. I tu su nas lipo dočekali. Ko ča j' i običaj storili smo kolo, zabavili se malo i šli daje aš su čakali judi i na drugih štacijah da dojdemo. Od Mošunice smo šli na Poje i opet kolo storit, jist, pit i zabavjat se. Juden je bilo drago da smo došli. Potli toga smo krenuli daje prema Gornjen selu, opet kolo, jist, pit i zabavjat se. Moralo se j' poč daje, aš moraju maškare pusta obisit. Po Terancu i već smo pred boćarskin klubon kadi nestrpljivo čekaju judi da njin pozvonimo. Si sretni i zadovoljni.

Još 200m i pred Domon zadnje kolo. Skupilo se j' fanj judih aš ipak ne dohajaju Dondolaši saki dan va Pašac. Pokla našega kola i zvonjave ku j' čul celi Pašac maškare su obisile Pusta, a onda se j' fešta nastavila do kasno va noć.

VELO HVALA MESOPUSNOJ KUMPANIJ, SIMI PAŠČANKAMI I PAŠČANIMI NA TEPLON DOČEKU. DA SE VIDIMO I KLETU.

piše: Saša Jovandić

Halubajski karneval

Prva subota potli Antonje j' dan kad se Dondolaši rada najdu va Jelenju pu Mame va „Lovačkon“, aš nan je opet poč čez Kopicu na još jedan Halubajski karneval.

Sunce još ni dobro ni zišlo a već je čut zvonci kako kampanaju odsakud z Ratuj, Potkilavca, Dražic! Nahajamo se veseli i črjeni od zime i komać čekamo da partimo zgoru aš je fanj toga za obač ta dan!

Mama nas već smrznjena čeka pred portunon z rakijun i čajon i zove nas nutar! Malo smo zasopli, „zmočili“ se, načrnili i moremo poč!

Čut je švikić, muzika gre naprvo i mi za njimi priko Ratujih, Lubarske, Milaših do Klićih kadi su nas kod i sako leto dočekali feštari z dobrimi kobasicami i vinon! Par besed šnjimi, ki tanac i triba se vrnut nazad priko Ričine na Trnovicu kadi su nas teplo dočekali judi i zakantali s nami dajuć nan kuraja za ono ča nas čeka! Kako god mi remo zgoru tako nas sunce već pomalo topli i topi mraz po ledinah! Kuri se z ustih ali i mi dobro kurimo naprvo i pomalo puščamo našu Gromiščinu za nami i malo pomalo dohajamo na vrh s koga se vide Saršoni! Si zasapjeni zijamo i parićujemo se za storit kolo pred Šorićevun kućun va Lučićih, kadi su nas već čekali naši prijateli Halubajski zvončari z obedon! Tu smo se po užanci dobro zabavili, da bimo i k letu i počeli se spuščevat prema „Gramatu“ uz još dva kola kadi su nas judi dočekali, počastili i velo njin fala na ton!

„Mićić“ su nas već nestrpivo čekali aš su i oni zvonili jutro va Marčejih na smotri mićih zvončarih! Si skupa smo partili va povorku na koj je ovo leto bilo čuda grup od sakud i dobro se zabavili i nakampanali, zadovoljni čaj naša ekspedicija Gromiščina – Halubje opet uspela!

Obahajanji Kukuljanova

Nediju 24.01.2010. bili smo na gostovanju pu naših dragih susedih i prijatelih Kukuljanskih zvončarih. Krenuli smo oko 9 jutro od doma na Kukuljanovu i pomalo šli uz Caffè bar Krunu va selo. Tamo smo kratko stali. Potli pauze krenuli smo daje obahajat štacije po Kukuljanovu i Škrljevu se do željezničke stanice. Od tamo j krenul zadnji del zvonjave, pa uz Caffè bar Delfin nazad do doma na Kukuljanovu. Va domu nan je bilo organizirano za popit i za pojist i normalno fešta. Moramo reć kako su nas judi na sakoj štaciji jako lipo dočekali i počastili. Fanj je puhalo i mrzlo j bilo ali ničega nan ni falelo, ni za pojist, ni za popit pa nan zato ni mrzal vetar ni tuliko smetal.

I na kraju ča još reć leh daj bilo jedno lipo druženje i šteta bi da se ne ponovi...

piše: Ivan Lambaša

Karneval "Surva"

Ukratko: 4 dani, 47 članih, 2000 km, 2 noći va busu, 6 nastupih....

Ma bilo j' to puno, puno više....

Va busu Autotransa već se čutimo kot doma, tako da smo uz kraći odmori dosti brzo došli na odredište - Sofiju.

Nakon smještaja va hotelu «Gorna Banja» malo smo feštali va obližnjoj «Konobi» i šli počinut. Daje j' šlo se ko va filmu. Nastupit na smotri «Surva» va Perniku nan je bila vela čast i obaveza. Prva smo grupa 'z Hrvacke ka j' dobila priliku nastupit na najstarijoj smotri tradicijskih maski va Evropi. Moren reć da su se Dondolaši jako dobro snašli va ton šušuru kadi j' uz priko 120 domaćih grup, ča Kukerih, ča Survakarih nastupilo još trejsetak grup z cele Evrope. Za domaće grupe «Surva» j' takmičarski karneval, pa oni imaju dva nastupa va kih se dotaknu sih važnih momentih va životu. Tako smo mogli videt prikazi rođenja, ženidbe, sjetve, žetve, pa i smrti. A se to j' bilo «začinjeno» s puno «igranja» (tancanja). Bila j' to nan nepoznata mješavina folklor a maškar. Se skupa j' zgjedalo jako izvorno i tradicionalno, a kad semu

dodate stotinjak štandih na kih se roštija na karbun, toči vino i piva, pa prodaje se od «igle do lokomotive» samo čete čutit mići del štimunga va kon smo mi uživali.

Uživali smo i na samoj trasi med više od sto tisuć judih kadi smo ponosno pokazali, da ni mi nismo «mačji kašaj».

I opet su naše krabuje i zvonci privlačili radoznali pogjedi ov put bugarskoga puka. Fotoaparati su škljocali i neumorno "lovili" saki detalj. Natupon na glavnoj pozornici definitivno smo zadobili simpatije sih, pa i gostujućih grup z Francuske, Italije, Grčke, Makedonije, Ukrajine, Bjelorusije, Kine.....

Se sej to ponovilo i drugi dan, krajen koga smo na primanju pu "Kmeta" (gradonačelnika) Pernika osim ča smo razmjenili pokloni z organizatoron i zadovoljili potrebe medija, uspostavili i brojni kontakti z grupami z Grčke, Bjelorusije, Makedonije, i Bugarske.

Kolja

Pernik Bugarska

Društvo «Survakarih» z mesta Dolna Sekirna ko j' bilo naš gost na «Grobnišćini zvoni 2009» posebno se j' potrudilo da boravak va Perniku nikad ne pozabimo. Balkansko gostoprimstvo j' tu večer

zrušilo tezu «ča južnije to tužnije» !!! Fešta ku smo van provali pokazat na slikah dole bila j' točka na i gostovanja za ko puno nas misli da j' bilo jedno od bojih

Vukovar

Posjet memorijalnom centru na Ovčari nismo nikako hteli propustit. Moren samo reć da j' boravak na ton tužnom mestu na sih pustil upečatljiv dojam, tako da j' neretko zaiskrila suza va grobničkon oku. Stišnjjenih usnic obečali smo : Doć ćemo opet !!!.

N. Gradiška - Cernik

Usputna stanica, pa sejedno dva nastupa pred začuđenin i iznenađenin Slavoncimi. Prijeli su nas teplo i prijatejski pa san siguran da će se opet čut dondolanje va ravnoj Slavoniji.

Velo hvala dragin Cerničanon na okrepi i druženju !

Grobniščina zvonni 2010.

Tradicionalno osma po redu «Grobniščina zvonni» bila j' početak tradicionalno drugoga «Grobničkoga maškaranoga vikenda» i tradicionalno j' celo jutro padal daž. To nas je opet natiralo na improvizaciju, pa smo početak povorke pomaknuli za dve ure. Sa srića da smo na raspolaganju imeli boćarski dom va kon smo uz domaću muziku z razglasta i zvončarskih grup to vrime iskoristili da se boje upoznamo, zakantamo i zatancamo. Se su grupe pred brojnim mještani pokazale i del svojih koreografij, pa smo va ton veselom «šušuru» dočekali i vrime od obeda. Ovo su nan leto prvi put va gosti došli «Kukujanski zvončari» i «Zametski zvončari». Uz priko 400 zvoncih z ovoga našega kraja došle su nan i dve atraktivne inozemne grupe. Grupa «Mamuthones e Issohadores» z Sardinije i grupa «Busojaras» z Mohača va Mađarskoj. Obadve su grupe bile ugudno osvježenje pa

smo si skupa razmjenjivali kako iskustva, tako i krabuje, pipali kože i pezali zvonci. I opet se j' potvrdilo da se judi ki vole Karneval ili ako baš ćete Mesopust jako dobro razume i lahko sklapaju prijateljstva. Konačno nan se j' i nebo smilovalo pa smo si skupa veselo pasali čez Pohum do Zastenic i Podrvnja na Čavju kadi nas je publika već nestrpljivo čekala. Tu smo se i mi z organizacije uspjeli konačno malo opustit, aš je se pasalo kako rabi. Si smo došli do cilja zdravi i čitovati. Jedino ča moramo priznat da sej' naša procjena kako će jedan tepal obrok va tih 6 ur zajedničkoga druženja bit dosti pokazala slaba i to na sledećoj manifestaciji sakako moramo popraviti.

Kolja

Slikal: Marko Matešić-Riža

piše: Gordana Gržetić, predsjednica TZ ČAVLE

MAŠKARANI PLATAK

Za nama je još jedan „Maškarani Platak“, 9. po redu. I ova manifestacija kao i sve do sada pokazala se kao pun pogodak jer „Maškarani Platak“ ima sada već svoje stalne sudionike.

Ova priredba je zamišljena kao neformalno druženje maskara u jednom posve drugom ambijentu, na snijegu i to je jedan od razloga sve većem odazivu maskara a i onih koji se nisu maskirali ali su došli vidjeti i osjetiti jedan drugačiji ugodaj.

Ove godine bilo je maštovitih maski kao i njihovih alegorijskih kola, koja je trebalo dovesti na Platak po ne baš idealnom vremenu. No maskare su još jednom pokazale kako ih ništa ne može spriječiti u ludovanju i zabavi pa su tako i ove godine zanemarili poprilično jaku buru, a Platak im se odužio iznenađujućim dobrim vremenom jer bilo je mirnije nego što je izgledalo na prvi pogled sa Grobničkog polja

Natjecanje je počelo sa malim zakašnjenjem, ako tako možemo reći jer dolaskom na Maškarani Platak satovi ostaju kod kuće, a vrijeme maskara može početi bez ograničenja i krutih regula.

Po dolasku na Platak najprije smo instalirali kuhano vino za koje se i ove godine pobrinuo gospodin Edo Ošaben sa svoja dva pomagača. On je postao stalni pratitelj Maškaranoga Platka i kao takav dao dodatni pečat po čemu je Platak postao prepoznatljiv, taj dan pije se definitivno, najbolje kuhano vino. Tako su ocijenili svi konzumenti, a tko ne vjeruje

može se uvjeriti iduće godine. Ne moram Vam ni reći da to djeluje bolje od apaurina za one koji su možda pokušali biti malo „nervozni“ Opreme uvijek ima dosta a nju su svojim vozilima prevezli vatrogasci DVD-a Čavle koji od početka sudjeluju u organizaciji. Ovaj puta to su bili Mario, Siniša, Mare i Željko.

Odmah u jutro za doručak dijelio se čaj i krafne.

Do kuhanoga vina smjestila se radio Rijeka na čelu sa Vladimirom Jurićem koji je vodio natjecateljski dio programa, ako se to natjecanjem može nazvati, naime na startu su se poslagale vrlo šarolike ekipe i u vrlo živahnom raspoloženju iščekivale znak za početak. Tu se ne mjeri brzina,

najvažnije je stići do kraja i ostaviti dobar „umjetnički“ dojam na ocjenjivački sud, a on se ove godine sastojao od uvažanih članova ovog maškaranog društva: Željka Frlan, Vladimir Rončević i Ervin Bura.

Dolaskom Grobničkih Dondolaša i njihovih gostiju, koji su bili i sudionici „Grobniščina zvoni“ dan ranije, Mađarska grupa Bušo-Mohač iz Mohača, i Talijanska grupa Mamuthones sa Sardinije, 9. Maškarani Platak je mogao početi.

Pa da krenemo redom.

Spust je i ove godine bio ispod samog Velikog doma, lokacija se pokazala kao najzgodnija. Da se na maškaranom Platku poštuje kavalirština dikaz je prvi spust 9. maškaranog Platka koji je pripao jednoj dami, gospođi Avelini Lučić u liku „Mačkice“ i njenom pratitelju Gusaru, koji su inače vjerni sudionici ove manifestacije. Njih dvoje se korektno spustilo na skijama u maniri pravih skijaša. I što se tiče korektnog skijanja to bi bilo sve.

Nakon toga je krenula ona poznata krilatica Maškaranog Platka „ki kako umi i more“.

Pa tako smo bili svjedoci spuštanju tria „Prasaci va koritu“, Brija je poskakivala na automobilskoj gumi, Pom fri su glumili gusare, Grobničke maskare spustile su se na prometalu isključivo namijenjenom zimskim uvjetima, a da čamac može glumiti magarca i uz to ukrcati na sebe poveći broj meksikanaca pokazale su nam Čavjanske maskare, Štolveri su stigli solidno opremljeni za ove snježne uvjete, a Jelenske maskare na saonicama spustile su strašila, pojavio se „Modni Mačak“ u svom prepoznatljivom stilu na romobilu za snijeg, bilo je tu maskara iz Ivaničgrada, Raba, pa i iz središta svijeta Ludbrega, uglavnom veselo i šaroliko društvo kakvo samo mogu biti maskare.

Da bi okrepila bila potpuna, a nakon napornog takmičenja to je bilo neophodno, pobrinula se ekipa zadužena za kuhinju Ljilja, Ankica,

Leica, Antonija, Marika i Ivana. Uigrani tim koji radi kao švicarski sat pobrinuo se da svatko dobije porciju fažola sa kobasicom koji je skuhan u velikom domu, čašu soka ili vina i to ne bilo kojega već zlatnu vrbničku žlahтину, koja je ujedno i sponzor.

Nakon ručka krenula je podjela medalja i poklona dobitnicima. Vjerujte atmosfera je bila takva da nije bilo jasno tko je dobio medalju a tko ne. Pjevalo se i plesalo, a dobrim je dijelom za raspoloženje zaslužan i Damir Ban koji je uspio naći pravi ritam za svih. Normalno da je Vlado Jurić dao sve od sebe pa se atmosfera još dodatno podgrijala. U momentu se i naš načelnik Željko Lambaša našao na rukama maskara.

Ni ove godine unatoč mnogim obavezama, jer je ovaj vikend bio pretrpan događanjima, nisu izostali meštar Toni i aktualna kraljica Riječkog karnevala. Oni su došli u pratnji Vojka Obersnela, Petra Škarpe, Branke Renkov-Silov i Josipa Silova.

Ljudi znaju gdje je drukčije. Jer upravo to je Maškarani Platak. Drukčiji.

Za sve Vas koji niste stigli zbog razno raznih uzroka doći na Platak očekujemo Vas iduće 2011. godine jer to će biti jubilarni 10. po redu. Pitate se a vrijeme, a snijeg? Zar Vam još nije jasno? Za Maškarani Platak vam treba maska, dobra volja i zdravlje, sve ostalo nije važno.

Maškarani maraton „Radio Rijeke“

Za nas ki smo tu večer, leh tri dani pred velu povorku pasali od Delte do šatora Radio Rike pu Bonaviye, to j' bilo jedno novo iskustvo. Dondolajuć po Korzu uživali smo i mi i judi kih smo tu trefili. Uz nas dih Grobniščine donesli su i «Meksikanci» z Čavjanskih maskar pa se j' uz zvonci čul i izvorni marijači. Va šatoru j' uz grupu «Fiesta» već se bilo paričano za početak još jednoga poznatoga Maškaranoga maratona. Tu smo čuli da će nas obać i novi predsjednik republike g. Josipović, ča

se j' na naše veselji i obistinilo. Vaje smo ga pozvali da se ubuduće za vrime maskar preseli z Pantovčaka va Guvernerovu palaču. Ča nebi bilo niš čudno, kad znamo da j' za vrime Mesopusta Rika jedan od nikuliko centrih svita, da ju obajdu si ambasadori i konzuli, da nigdi ni boje fešte, a va isto vrime j' se pod kontrolun..... Obećel je da će ozbiljno razmislet!

Kolja

Zvončarska smotra pul Matuj

13.02.2010.g.

piše:
Robert Žeželić Robi

I tako j došal ta zadnji vikend mesopusnih zvonjav. Kod i vavik saki j od nas bil pun voje za ono ča će se te subote dogodit. Aš Matuji i zvončarska smotra su nič ča saki ki nosi zvonac na hrbatu rada vidi. A ovo leto j pak posebno bilo aš se j održavala jubilarna 15. po redu zvončarska smotra. Kod i vavik najveća avantura j bila z buson se prorivat do Matuj. I kod i vavik smo se lipo zarivali va najveću gužvu i obrnjali se kadi se niki ne more obrnut, a najveću pomoć i savjet je dal nonič svojih mahanjen i švikanjen. I kad smo arivali, si su zileteli, obukli kože i ala si prama Štacijonu, kadi fešta nikad ni pofalela. Lipo se j' zakantalo, sledić i zatancalo, i lipo podlelo, aš ki ne podlije nima force za zvonit.

Sama povorka ka vavik re po istoj turi i onako se spuščuje prama centru Matujih ni bila duga, ali je zvonila sun žestinun ku smo imeli. Od belih, črnih, blatnih, dišnjivih, smrdjivih kož pa se do nas munjenih, malo nakramanih, veselih i jako žestokih, ova zvonjava j bila leh dokaz da kad dondolaši dojdu va Matuji daju se od sebe da razvesele si judi kih je ta dan bilo više leh čuda, a i blaženi meteorologi nisu faleli aš je vrime bilo ma ko rojeno za divet i zvonit.

A i kad je kakova divojka namignula i nasmela se to se j još više hitalo i predstavjalo, med njih provalo zarivat. Ma ki bi nas onako smrdjivih. A ča reć za feštu pokla. Saki nigder na svoju stran. Malo va Turist, malo va šator na one predobre kobasice ča ih sako leto parićuju. Ma još su sako leto i boje, i jedno kubik senfa, da ne žari pijača. Bus je šal jednu dobu, ma nisu si ni dospeli na njega, ma ga ki ni nač ni mogal. Tako su niki finili i pu Fredija Šaine, malo zaleli lipi novi tepison va kući, ali su judi kod i vavik nas prijeli kod svojih.

Slikala: Matea Galović

Slikala Katarina Depikolozvane

Slikala: Matea Galović

Riječki karneval

Rijeka Carnival Carnevale di Rijeka Karneval in Rijeka

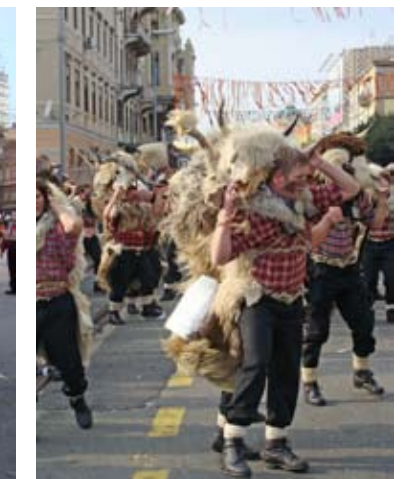
14.02.2010.g

R eće se da j Rički karneval jedan od najvećih va Evropi. Ma j on i više od tega. On je pojam, simbol onega veselega duha ča judi rada nose va svojih srcih. I kuliko god zvučalo čudno da zvončari i tradicijske maske ne pripadaju Korzu, vavik je poseban gušt doć i proč tu turicu od sih čudih ravnin i zavojih. Više put se čini koda smo na kakovih trkah kad dojdemo na Rivu a tamo posložena sa sila judih, maškaramih i onih običnih, zgubjenih med simi. To koda j nika tradicija da se nahajamo na placi pu Mornara, ki j sad malo lipji restoran, ali sejno pun duha aš nas vajda i vuče tamo jušto radi tega. A tamo leh mi. Pa se j tako dogodilo i ovo leto da smo mi na kraj sih gromiških grup došli kod 59. grupa kot šlag na kraj jedne duge

karavane naših domaćih judih. I ona pauza od jedno leto nan je fanj dobro došla aš su si bili jako dobre voje, i to malo čekanje da se put pred nami razčisti j bil najboji potez aš smo lipo zvonili celu povorku bez stajanja. Onako va motu z kruga va krug i tamo na Fiumari kadi nan je naš Dule mahal i smel se. Ma čagod ki rekala, ali meni j ovo jedan od najbojih ričkih karnevalih dosad bil. I popilo se j, i naveselilo, ali si su bili puni voje. I va šatoru j ovo leto bilo nikako poseban gušt. Jušto kad domaće grupe sopu pa se vaje vidi kakov je štimung. A mi kot prave ofce jušto si na kupu, zarobili cel šank i saki svoje štorije poveda, niki j okoli ženskih pohajal, niki okoli pak drugih ženski, niki okol pijače, ali to j bilo lipo videt, si na kupu, kod ča i rabi bit.

Robi

Zapiranj i mesopusta

16.02.2010.g.

Nikemu najteži dan aš finjuje mesopust, nikemu najlipji aš su se već čuda strudili, nikemu najlipji aš je najlipje po svojih selih pohajat i svojim juden zvonit i njimi veselji dopejat. Ni ov put nan vrime ni šlo na ruku, ma ne nami, leh simi drugimi. Aš i kad daž pada nan je sejno. Kako bi rekli: Tr nismo od cukara! Ma j ta jutarnja rosica vaje pasala i na kraju j vrime bilo boje leh dobro. Našli se na 7 i pol, zagrijali se i ala krenut. Po već stoput pasanoj turi obahajajuć sela od Rakova, Bajčeva sela kadi nas vavik dočeka onako specijalno jutarnje blagovanji z malo jačin gulašen, pa skrozi do Kosorcih, Hrastenice, Buzdohnja. Ma pasali i čez sila drugih selih kadi nas je pratil i voju digal osmih sakega ki se j našal na putu. Fanj njih se j naveselilo obedu va Pomorcu kadi smo vavik dočekani kot kraji, a usput se j i sledić počinulo. Natoftali se i z rastegnjeni trbuhu krenuli va drugu polovicu. I niki ne more reć je mu lipje pojutro ili pokla obeda. Se ima svoje draži. Pak priko Greena do Mavrincih i vaje se dignut prama Cerničkon i uz slane srdelice va vrh. Tu j pak kega i presiklo pa j bila sila znimat i zvonac i pokla ga oprtit. Prvi put smo stali pokla nadvožnjaka va Žeželovon selu va

prostranstvu kega leh još konji opsjedaju, a tu su najveć dičina uživala, al veća al manja, i pohićevali se po pesku z balicun i bez nje. I punih postolih peska došli va Žubrovo kadi j vavik raskoš i kadi se j prvi put upalila Anjelova baklja, plamik ki nas osvjetljava va škuron. Čez Lišćevicu i Krenovac kod i vavik škuro nas je obgrlilo, dalo nan force za ti zadnji skosi ove zime i zvonjave. Pak na Čavju kadi nas je čekalo čuda judih, ma skoro da čovik ni porivat se ne bi mogal. I ta zadnji krug zada doma, na onemu lipemu taracu kadi su si dali se od sebe, su energiju kaj va njen ostala, videlo se j da j tu još voje, da bi rada još se zvonit. Niki su i bez uha skoro ostali, krabuja se j osvetila za se muke i nevoje ča j pasala tućuč se z drugun. I tako j još jedan dondolaš finil na šivanju, kod i naš kapo Dino dan prvo, va nezgodi zvoncimi. I ča reć, još je jedan mesopust finil, duži leh niki, kraći leh sledeći, ali pun dobrih stvarih. Kad se leh čovik domisli ča smo sega pasali, srhi dojdū i suze ča j gotovo, skoro da bi oteli da nikad ne finjuje. Već se čeka drugo leto i prva subota pokla Tri kraja.

Robi

Piknik na Ričini

25.04.2010.g.

Zadnji vikend va četrtom misecu dogodilo se j` ono ča se j` moralo dogoditi i ča se dogaja sako leto. "PIKNIK NA RIČINI" Već san napomenul da sako leto grobnički Dondolaši paričaju za si prijatelji, sponzori i za sih ki nas prate na našimi puti jednu velu feštu na Ričini. Ovo leto smo prepustili mlajimi da to odelaju a glavni za organizaciju fešte je bil Vanja Perić.

Počeli su se parićevat jedno misec dan prvo i moren reć da osin par sitnih grešak (ke će se sigurno drugo leto ispraviti) ni falelo kako se reće ni tičjeg mlika. Ekipa za organizaciju se j` skupila pu ribičke kuće va Lukežih već sobotu jutro i počela j` priprema, (pokosit, parićat drva, ogradit celi prostor, naložit oganj, stavit telca na ražanj, parićat meso i pijaču, zakantat i napit se). Pod budnin okon staroga organizatora te fešte Zorana Manjgotića se j` šlo svojim tokon po redu kako san napisal. Prošla j` cela noć i konačno došla nedija dan od fešte. Počel se j` delat dropčić i kuhat palenta kompirica, ka se j` oko 10 ur jutro počela dilit i fešta je mogla počet.

Došli su nan Škoromati s Podgrada, Žejanski zvončari, Rukavaški zvončari, Zametski zvončari, Frlanski zvončari, Kukuljanski zvončari, Halubajski zvončari, predstavnici obedve općine, vatrogasci i puno znanih i neznanih judih (sigurno san koga pozabil nabrojiti ali neka se ne jadi). Zasopla nan je grupa Kolaž (ka će nan i ovo leto na maškarah sost), igral se j` nogomet, potezal se j` špag igrle su se karte, jilo se j` i pilo. Ovo leto bila je najveća količina mesa i pijače i sedno j` do 6 ur večer se prošlo, tako da smo malo ranije nego ča smo planirali zaprli „butigu“. Da bog da i kletu zašparali ki dinar da moremo opet judi počastit. Ča reć na kraju, aha ki god je bil pozvan a ni došal neka mu bude žal.

Do drugoga leta - ŽIVIO PUST -.

piše
Aljoša Žeželić

Slikala:
Gordana Saršon

Gostovanji Bjelovar

09.05.2010.g.

Na poziv «TZ.Čavle» za sudjelovanji na Sajmu «Loreko» odazvalo se j' sega desetak velih i isto tuliko mićih Dondolaših. Uz dvajsetak članih općine Čavle, tz. Čavle, i podupirućih članih, ipak smo uspjeli dostojno prezentirati svoju općinu. Kuhalo se j' «miću» palentu (70 kg), kratko smo pozvonili po sajmu na opće čuđenji posjetitejih i učesnicah sajma. Mi smo se pak čudili kad su nan kasnije judi zahvaljivali da smo došli i pokazali njim kako se to zgjeda uživo, aš su nas dotad videli leh na televiziji. Na štandu j' bilo jako živo dokli se j' dililo palentu z grobničkin siron i slanimi ribami, pa su gosti veselo mjaskali i pitali kako se kuha ta naš specijalitet. Oni malo manje sramežjivi su pitali komadić i za doma, ča ne čudi aš je palenta bila odlična. Nisu zaostajale ni Žlahtina ni Malvazija, pa verujen da će posjet štandu tz. općine Čavja ostat sin va lipoj uspomeni. Ostat će i nan, mada uz okus gorčine ča nas ni bilo bar duplo više.

Kolja

MIĆI DONDOLAŠI

Bizjan Borna
Čargonja Matija
Čargonja Vid
Fučak Fran(Frenki)
Fučak Fran(Vedran)
Fučak Gabriel
Fučak Matteo
Fučak Juraj
Granjaš David
Grlaš Lovro
Grubešić Marin
Jerković Dorijan
Jovanović Luka
Juretić Marino
Kopić Luka
Križić Saša
Maršanić Arijan
Maršanić Mihael
Mavrinac Karlo
Mlinar Antonio
Perušić Đulijano
Petrinović Mateo
Petrović Benjamin
Petrović Juraj
Pletković Paolo
Pletković Toni
Podner Endi
Reljac Bartol
Ritoša Rene
Ruskaj Marko
Semion Robert
Superina Anđelo
Tassotti Claudio

Dondolali su 2010-on letu

PODRVANJ – ZASTENICE

Ban Vlado
Cuculić Vilim
Frlan Karlo
Jovandić Saša
Kamenar Mario
Klič Mihael
Klič Zoran
Ljubas Karlo
Ljubas Hrvoje
Maršanić Igor
Mavrinac Ivan
Perić Dino
Perić Vanja
Perušić Leo
Prosen Neven
Reljac Robert
Semion Kristijan
Stojkaj Roko

PAŠAC – SVILNO

Brmalj Roni
Čargonja Danis
Fučak Branko
Fučak Danijel (st)
Fučak Danijel(ml)
Jerković Sanjin
Juraga Ivan
Juretić Danijel
Linić Dragan
Tomasco Daniel
Viškanić Vitorio

CERNIK – MAVRINCI

Ban Damir
Ban Igor
Grubešić Vedran
Gržetić Davor
Haramija Alen
Lambaša Ivan
Majer Andrej
Maršanić Sandi
Ritoša Denis
Štokić Rodi
Tuljak Adriano

POHUM – JELENJI

Grabar Ivan
Grlaš Anđelo
Juretić Damir
Katić Ivan
Klič Silvano
Kovačić Hrvoje
Petrović Darijan
Prančević Marin
Rožić Robert
Senkić Bruno
Sudan Boris
Sudan Josip
Viškanić Valentino
Viškanić Zlatko

ČAVJA

Fučak Frenki
Fučak Jadran
Fučak Vedran
Kutija Željko
Manjgotić Zoran
Maršanić Loris
Parlov Ante
Pešut Rafael
Radetić Darko
Vrančić Nikola
Žeželić Aljoša
Žeželić Robert

Vafo - 1. leteći dondolaš

Asmo 10.10. na aerodromu «Grobnik». Dokli j' to jutro grupa Dondolaših jedrila po Kvarneru na krstaših jedriličarskoga kluba «Neverin» Čavle, naš član Rafael Pešut kuražno j' z 1000 metrih skočil svoj prvi padobranski skok.

Povod ton iskustvu punon adrenalina bila j' još jedna oklada med prijatelji. Vafo j' odlučil platit tečaj i skočit, raje leh platit janca. Siguran san da mu ni malo ni žal i da će padobrani ričkoga kluba još puno put držat njegovih 130 kil na grobniškon nebu.

Saka čast prijatelju, ti si skočil, a mi drugi...

Dragan Linić

Novi člani - beseda, dve...

Roni Brmalj

Zato aš volin domaće užance Zač va Dondolaši?..... Zato aš volin maškare i da ne i zabavu. zataremo običaji i užance.
 Oko hijadu kun. Kuliko košta kompletna oprema ?..... Oko 1000 kn.
 Bilo je odlično. Kako j bilo na prvog zvonjavi ?..... Dobro,poučno.
 Prijeli su me dobro. Kako su te prijeli?..... Dobro.
 Najteže je poč doma. Ča j najteže?..... Niš ni teško aš je to gušt.
 Najlipji je on prvi moment. Ča j' najlipje?..... Se j' lipo.
 Nikad Je ti žal ?..... Ne ni mi žal.

Na kraćimi putovanjima z «Autotrolejon», a na dužimi z «Autotranson»
Dondolaši su do sad srično pasali priko 24.000 kilometrih

... DRUGI O NAMI... DRUGI O NAMI... DRUGI O NAMI...

Dobri i veseli ljudi ki štimaaju i sebe, i drugi

Slavica Mrkić Modrić
(Novi List)

Dohajan z kraja ko ima maškari, ma nima zvončari. Zaspraven, ako ću bit iskrena onput ću reć da kad san jih prvi put utaknula, bili su mi grezi. Tr znate da mi na Krasice štimaamo lipu maškaru, a zvončaron se more se napisat ma da su lipi – to baš i ne. Vrimenon, a i delon navadila san se i na njih. Upoznala jih, doznala se o tradicije ku zvona na zvono prenašaju i dokončala kako j saka od teh zvončarskeh kumpanij najbučnejši ambasador ovoga našega kraja i našeh užanci. Onput su se pojavili Gromički dondolaši. Bila san kad su se osnovali, na njihovomu prvomu pohodu Gromišćinun, navadila se ča j o njimi rabilo navadit i, moran priznat, na nekakovoj svojoj rang liste zvončari ke kod novinar volin pratit klala jušto njih na prvo mesto? Zač?

Zato aš je pu njih se kod po špagu. Pu njih se zna ki j gazda ale kapo i toga si slušaju. Nima pu njih labavo, a još manje pijano. Neću reć da ne popiju, tr kako bi zdurali da ne daju, ma točno se zna kuliko se sme. Mondura njn je i pokle petnajst kilometri ča prohode, jušto onakova kakova j bila kada su partili. I ni pu njih da ako su njn bele kopice blatne, moru za potrebu klast i neke drugoga kolora. Baš. Domislin se štorije kad je jedan od njih ki i doklen spi škerca, zdešpeta na postrojavanje došal va rozemi. Badava mu j bilo pokle Kolje povedat kako se j škercal – dobil je kaznu, jušto onakovu kakova njn va kodeksu stoji. Kodeks časti Dondolašon je svetinja.

Recimo, ni da neki od njih ne bi rad uščipnul kakovu maletinu, vranića ne bi, tr med njimi čuda šesneh mladići, ma Kodeks govori prez šćipanja i tako je. Mnogi bi rad ki put i popili, aš se j to za ljudi, ma ne i za Dondolaši. Intanto bin tako mogla do jutra, a jedino ča ću još reć je da kad Turistička odbavi Dondolaši na kakov karneval va svitu, more mirno spat. Ti isti neće načinit nikakov kažin, a još manje neš ča bi na njih, njihov zavičaj i njihovu zemlju hitilo sramot. Zato jih valjda i pozivaju si ti silni karnevalisti z Evrope i svita. Znajdu da su posebni, atraktivni, da umeju i sebe i druge dobro zabavit, a uza se to da i doklen spe znaju ki njn glavu nosi.

Jedanput je jedna moja kolegica rekla, ka jako štima Halubajski zvončari, da su njoj Dondolaši štreberi. Nisan njoj zamerila, aš ni nikada š njimin kumpanjala, leh san ju pitala da zač. Ona j pak rekla da su dosadni aš da nikada nikakove frki okolo njih. Niš njoj nisan rekla, aš ne bi bilo koristi. Najme, stvar je sasma suprotna. Oni vavek delaju kažin, leh njihov je kažin pod kontrolun, a to umejeće ima retko ki. Zato su se prvo leh štreberi, a najprvo dobri i veseli ljudi ki štimaaju i svoj kraj, i svoje užanci, ma i onoga komu jih predstavljaju. Ako j bit takov neš grdo, onput neka se gre mater ženit, a Dondolaši neka dondolaaju i dalje ovako kako su do sada, pa morda od seh nas neš i bude.

Kad ih vidin srce mi j' ko Platak

Klaudio Vrančić
(Kanal Ri)

Pređ fanj let, dokli san još bil mići, leh su me dve stvari va maškarah veselile. Prva j bila dičja reduta, kad smo se mi mularija nakramali i pohajali od škole do doma na Čavji, kadi smo skakali po sali, zadovoljni aš smo ta dan, tako smo bar mi to videli, bili centar svita. Drugo ča mi j tiralo smih na lice j bila povorka v Riki. Užal san sidet ocu na krkeču i gjedal smiron kako maškare prohajuju, grupa za grupun, a domišljan se ko da j bilo čera, da me j više od sega toga čuda doli zanimalo kad će doć Halubajci. Fanj tih zvončarih na Korzu va to j vrime zvonilo, ma ti Halubajci su mi fanj dugo bili ono neč, posebno, radi čega se j splatilo gnjest va onon šušuru, po mrzlon, ki put i po dažju i gnjavit mater i oca da ostanemo dokli ne fini i kolo ne store.

Tako j to duralo do pred ko leto kad se j na našoj Grobnišćini počelo povedat da ćemo storit svoji zvončari. Ni mi baš bilo čaro s kud se j sad to se zivuklo. Sa srića niki ni bacilal ča ja i takovi ko ja šviču. Otac je, sa zadovoljan, prvu krabuju doma storil, a ovi njegovi su došli jedan po jedan gjedat va to koda j Sveti gral. Od tih njihovih prvih, sramežjivih korakih i obahajanja ovoga našega najvećega mićega kraja, najlipjega komadića svita, do danas, fanj se j toga storilo. Grobniški su dondolaši već obašli dobar del svita, pokazali

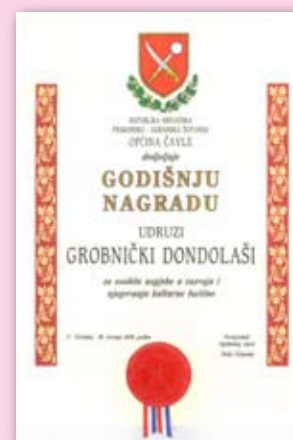
simi od čega su Grobničani storeni i kuliko vole svoje, to ča su, i skud su. Spojili su i dve Općine, Grobnišćina danas diše ko jedno, kako i rabi. Rame uz rame pohajaju va paru, dondolaaju skupa, i niki ne mari je ov do njega z Čavje ili Jelenja. A ja kad ih vidin srce mi j ko Platak.

Na delu me fanj put bedače, vele; kako to, ne dondolate ni ti ni brat, otac će vas se odreć. Još mi povedaju da će posvojiti jednoga z dela, onoga ča stalno z mikrofonon od Kanala oko dondolaših pohaja, a ta j mali još ko za vranića i novu poslovicu zmislel, malo j prosta pa ću ju povidet s toškicami, a re ovako - ki ne zvoni j k...

Vrime j tako pasalo od kad san ja bil mići, ma malo se j toga prominilo, maškare još vavik pohajaju čez Riku, i neka daju, neka nikad ne stanu, dica su i daje doli, još vavik side ocu na krkeču, ma se već ne moraju onako dugo močit na dažju i smrznjevat, čekat da se fini, aš ono najboje, radi čega se splati poč zdolu, sad je nigdi va sred povorke, na kraju grobničkih grup.

Ni te harte na ovon svitu da napišen se zač san ponosan ča san to ča san, pa ću leh jedno povidet, radi Vas san deški ponosan ča san Grobničan.

Godišnja nagrada općine Čavle za kolektiv 2009.-e

Velo priznanji, a doživeli smo ga ko šlag na torti na koj' gori deset svićic, za deset let djelovanja udruge

«Grobnički Dondolaši».

Siguran san da priznanji za svoje delo va i oko udruge si mi rada dilimo z onimi ki su udruhu vodili prvo nas. Zasluga pripadaju i sin sponzoron, a i sin van dragi judi ki nas dočekujete i pratite na naših zvonjavah.

Bez vele pomoći općine, turističke zajednice, brojnih udrug i našega dvd-a bilo bi nemoguće doseć rezultati s kimi se danas ponosimo.

Niki će morda pomislet kako j' najteži posal storen, pa će sad se poč lagje. Ja san pak siguran da nas čeka još čuda dela i siguro neće bit lahko zadržat ov nivo, ali to j' izazov koga ćemo rado prihvatit i verujen da će se Gronišćina i va letih ke su pred nami ponosit svojimi Dondolašimi.

Velo fala sin ki nas dočekuju :

Bajčevo selo

Buzdohanj

Cernik

Cipica

Čavja

Dražice

Grad Grobnik

Halovac

Hrastenica

Jelenje

Jurčevo selo

Kaçani

Kalina

Kosorci

Lišćevica

Lubarska

Lukeži

Maršić

Mavrinci

Pašac

Podhum

Podkilavac

Podrvanj

Rakovo selo

Soboli

Trnovica

Zastenice

Zoretići

Žeželovo selo

Žubrovo selo

Naši sponzori i potpora va 2010.-ton letu

Kutige:

«Biž»

Cvjetarne :

«Ileana»

«Tea»

Frizerski saloni:

«Gabrijela»

Kemijska čistiona:

«MS»

Mesnice:

«Blaž Fućak»

«Semion»

«Žeželić»

Udruge:

«Grobnišćica»

«Umirovljenika»

«Zvir»

Ugostitelji :

«Kalesin»

«Kantunić»

«Lovački rog»

«Pod Hahlić»

«Pomorac»

«Piceria Oliva»

«Trend»

«Vlačina»

Općina
Čavle

DVD Čavle

Bavaria

EXIDE
TECHNOLOGIES

KROV ADRIA

PLASTIK
d.o.o.

FOTO
kurti

NOVI LIST

TZ
Čavle

OPĆINA
JELENJE
TURISTIČKA ZAJEDNICA

Maja Napirus
d.o.o.

automatizam
-grobnik
www.grobnik.hr

MADRA
d.o.o.

PROMEX
d.o.o.

R
kanal

RADIO
RIJEKA

Općina
Jelenje

peknjica
avjanska

sobe
Sarson

TERMO SERVIS CARGONIA d.o.o.
KLIMATIZACIJA • GRIZANJE • SERVIS

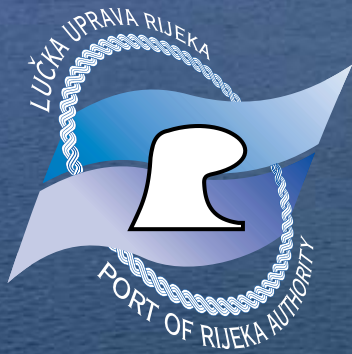
SOBE
»GROBNIK«

MERKUR

Pomorski
radio Bakar

RADIO
RIJEKA

PRIMORSKI
RADIO

DIRNIS

d.o.o. Čavle

Sponzori
lista

